

- po drugie, wyznaczenie Klaipedos Nafta nie mogło zostać wyłączone spod stosowania zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych w oparciu o względy ochrony podstawowych interesów (związanych z bezpieczeństwem) w rozumieniu art. 14 dyrektywy 2004/18, ponieważ alternatywne środki, które mają mniej restrykcyjny charakter niż bezpośrednie udzielenie zamówienia, są możliwe do zastosowania w niniejszej sprawie;
- po trzecie, zważywszy na poziom ryzyka ponoszonego przez Klaipedos Nafta, zyski tego przedsiębiorstwa winny zostać ograniczone do odpowiedniej stopy swap (w miarę możliwości ponownie ustalonej celem uwzględnienia terminu płatności) powiększonej o dodatkowe 100 punktów bazowych.

- (¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).
- (²) Komunikat Komisji – Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011) (Dz.U. 2012, C 8, s. 15) (zwane dalej „zasadami ramowymi UOIG”).
- (³) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – De Masi/Komisja

(Sprawa T-423/16)

(2016/C 371/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fabio De Masi (Belgia) (przedstawiciel: prof. A. Fischer-Lescano)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 20 maja 2016 r. w sprawie wniosku o dostęp do dokumentów grupy Code of Conduct;
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 13 lipca 2016 r. w sprawie wniosku o dostęp do dokumentów grupy Code of Conduct;
- obciążenie pozwanej zgodnie z art. 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami sprawy i kosztami ewentualnych interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹)

- Skarżący twierdzi, że decyzje pozwanej z dnia 20 maja 2016 r. i 13 lipca 2016 r. naruszają przewidziane we wspomnianym przepisie prawo do odpowiedniego rozpatrzenia wniosku potwierdzającego.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 15 ust. 3 TFUE w związku z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

Skarżący twierdzi ponadto, że całkowita odmowa dostępu do dokumentów dotyczących utworzonej przez Radę Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) narusza jeszcze jego prawo do zapoznania się z tymi dokumentami, zagwarantowane w wyżej wymienionych przepisach.

Skarżący podnosi w tym kontekście, że wyjątki od wymogu przejrzystości, które przewiduje art. 4 ust. 3 i ust. 1 lit. a) tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, nie mają zastosowania w niniejszym wypadku.

Poza tym występują braki w uzasadnieniu i w wyważeniu interesów oraz istnieje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu dokumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Sprawa T-430/16)

(2016/C 371/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Heusler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „BRENT INDEX” – zgłoszenie nr 14 284 947

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie R 8/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2016 r. – VIMC/Komisja

(Sprawa T-431/16)

(2016/C 371/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Niemcy) (przedstawiciele: R. Bramerdorfer, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Komisja Europejska